

[Jane Oksen]

Efter spørgerens mening bør en kommune således ikke kunne fratække et pasningsbeløb i lønkomensation.

Svar (7/2 89):

Socialministeren (Aase Olesen):

En såkaldt socialpædagogisk friplads i en daginstitution udløses ikke automatisk, heller ikke hvis der er tale om et barn med et handicap.

Det sociale udvalg i kommunen træffer på grundlag af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde afgørelse af, om det skønnes, at betingelserne for at yde en sådan friplads er opfyldt.

Det sociale udvalgs afgørelse herom kan tages op til ny vurdering, f.eks. hvis der er tale om ændrede forhold.

Det sociale udvalgs afgørelse om betaling for ophold i daginstitution, herunder om eventuel socialpædagogisk friplads, kan indbringes for amsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg Kommuner Den Sociale Ankestyrelse.

Det er ikke en nødvendig betingelse for at kunne træffe afgørelse om socialpædagogisk friplads, at den ene eller begge forældre til barnet er i beskæftigelse.

Det kan i øvrigt tilføjes, at ophold i en særlig daginstitution for børn med vidtgående fysisk eller psykisk handicap er vederlagsfrit, hvis barnet er optaget i institutionen alene eller i hovedsagen af behandlingsmæssige grunde.

Optages et barn med vidtgående handicap i en almindelig daginstitution eller i dagpleje af behandlingsmæssige grunde, nedsættes forældrebetalingen til halvdelen. Optagelse i en halvdagsplads eller derunder er vederlagsfri.

Spm. nr. S 491

Til finansministeren (3/2 89) af:

Glistrup (FP):

»Hvad er ministerens reaktion på Olaf Johansens kritik af finanslovteknikken offentliggjort på side 59-60 i *Finanstidende* for 28. oktober 1988 (første fjerdedel)?«

Begrundelse

Spørgeren tænker især på følgende bemærkninger i den anførte artikel:

»En række omkostninger budgetteres ikke under de enkelte institutioner, som de vedrører,

men på andre konti i finanslovsforslaget, eller der budgetteres slet ikke med dem.

Som eksempel herpå kan nævnes, at der kun beregnes normale forretningsmæssige afskrivninger og 9 pct.s forrentning af værdien af ejendomme og anlæg tilhørende 21 såkaldte statsvirksomheder (DSB, P&T, Rigshospitalet etc.) med godt 1/3 af statens medarbejdere. Alle øvrige måske omkring 2.000 statsinstitutioners ejendomme og anlæg, som er regnskabsført til en anskaffelsesværdi af ca. 55 mia. kr., afskrives og forrentes ikke, som man burde. Statsvirksomhedernes løbende mellemregning med Finansministeriet (deres kassekreditkonto) forrentes kun med 3,5 pct. p.a. og kun af saldoen ved årets begyndelse. Øvrige statsinstitutioner betaler intet som helst i forrentning. Hverken statsvirksomhederne eller øvrige statsinstitutioner belastes med pensionsforpligtelser for deres tjenestemænd. De stærkt stigende pensionsudbetalinger bevilges på en særlig paragraf under Finansministeriet med 5,2 mia. kr. for 1989. På samme paragraf bevilges også 0,1 mia. kr. i efterindtægt og understøttelser til tidligere ikketjenestemænd. Omkostningerne til husleje, vedligeholdelse, varme, el, rengøring, inventar, vagttilsyn og lignende for hovedstadsområdet administrative institutioner belastes heller ikke institutionerne, som man burde, men derimod Boligministeriets Ejendomsdirektorat med 0,4 mia. kr. ekskl. beregnet husleje af værdien af statens egne ejendomme.

Endelig kan nævnes, at revisionsomkostningerne for Rigsrevisionens arbejde (0,1 mia. kr.) ikke betales af institutionerne, men af Økonomiministeriet, samt at Sikringsstyrelsen under Socialministeriet betaler statsinstitutionernes udgifter til erstatninger til medarbejdere, der rammes af arbejdsskader (0,1 mia. kr.)

Ud fra finanslovsforslagets oplysninger er det ikke muligt nøjagtigt at opgøre de beløb, der yderligere burde belastes de enkelte statsinstitutioner for at få så rigtige budgetforslag som muligt. Men en vis fornemmelse af den samlede størrelsesorden kan man nok få. Hvis man blandt andet går ud fra, at øvrige statsinstitutioners ejendomme og anlæg har en værdi lig den regnskabsførte og afskrives og forrentes ligesom statsvirksomhederne, samt at statens pensionsforpligtelser over for tjenestemænd svarer til de nuværende udbetalinger, skulle statsinstitutionernes omkostninger tilsammen antagelig budgetteres omkring 17 mia. kr. højere.